

LAUSUNTO TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖLLE

Hallituksen esitys eduskunnalle kotoutumisen edistämisestä annetuksi laiksi ja siihen liittyviksi laeiksi

Sosiaali- ja terveysministeriö kiittää mahdollisuudesta lausua hallituksen esityksestä kotoutumisen edistämisestä annetuksi laiksi.

Kotoutumislain korvaukset (61-61§)

Hallituksen esityksessä ehdotetaan kunnille ja hyvinvointialueille maksettavien laskennallisten korvausten korvausajan lyhentämistä. Perusteena on ensisijaisesti säästötavoitteet.

Riittävät panostukset alkuvaiheen kotoutumispalveluihin edistävät maahanmuuttajaväestön koulutukseen ja työhön pääsyä sekä ennaltaehkäisevät syrjäytymiskehitystä. Sosiaali- ja terveysministeriön arvion mukaan laskennallisen korvauksen korvausajan lyhentäminen ei suoraan tue tavoitetta parantaa erityisesti alkuvaiheen kotoutumisen tukea. On epätodennäköistä, että maahanmuuttaja tosiasiallisesti saavuttaisi riittävät asioiden taidot nykyistä lyhemmissä ajassa. Varhaiseen kotoutumisvaiheeseen panostaminen on perusteltua julkisen talouden näkökulmasta, sillä heikko kotoutuminen ja sosioekonomisten haasteiden kasautuminen kuormittavat etenkin sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujärjestelmää ja korjaavia palveluita ja lisäävät hyvinvointialueiden kustannuspaineita pitkällä aikavälillä.

Laskennallisten korvausten korvausajan lyhentäminen saattaa aiheuttaa kunnissa ja hyvinvointialueilla paineita karsia tarjottavia palveluita ja lyhentää niiden kestoja. Sosiaali- ja terveysministeriö haluaa nostaa esiin huolen mm. tulkkauspalveluiden saatavuuden heikkenemisestä lyhentyneen kotoutumisajan jälkeen. Lasten käyttäminen vanhempiensa tulkkeina tunnistetaan olemassa olevaksi ongelmaksi palvelujärjestelmässämme. Kuten hallituksen esityksessä todetaan, toimiessaan tulkkina lapsi joutuu rooliin, joka ei tue hänen etunsa toteutumista ja lasten oikeutta lapsuuteen on suojeltava. Jos ehdotetut muutokset laskennallisen korvausten korvausajasta toteutetaan sen arvioiduista haitallisista vaikutuksista huolimatta, olisi ensisijaisen tärkeää varmistaa, että vanhemmille on tarjolla riittävästi laadukasta ja monimuotoista kielikoulutusta. On myös tärkeää, että viranomaisia ohjeistetaan esimerkiksi lasten roolista vanhempiensa tulkkeina, jotta hallinto toimii eettisesti kestäväällä tavalla.

Sosiaali- ja terveysministeriö esittää, että laskennallisten korvausten vaikuttavuuden seurantaan kiinnitetään jatkossa erityistä huomiota.

Maksu käyttämättä jääneen tapaamisen tulkkausmaksusta (32 a §)

Esityksessä ehdotetaan tulkkeusmaksujen siirtämistä osittain tai kokonaan maahanmuuttajan kannettavaksi tilanteessa, jossa hän perusteettomasti jättää saapumatta kunnan tai työvoimaviranomaisen hänelle varattuun tapaamiseen, eikä peruuta aikaansa. Sosiaali- ja terveysministeriö pitää tarkoituksenmukaisena sitä, että sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut on rajattu esityksen ulkopuolelle. Etenkin sosiaali- ja terveydenhuollon palveluissa on kriittistä, että asiakas tai potilas ymmärtää hänelle annetun tiedon ja ohjeet ja pystyy ilmaisemaan mielipiteensä tarkasti. Kommunikaation haasteet aiheuttavat pahimmillaan vakavia potilas- ja asiakasturvallisuuden haittoja.

Sosiaali- ja terveysministeriö haluaa nostaa esiin huolen esityksen lapsi- ja perhevaikutuksista. On huomioitava, että maahanmuuttajavanhemmalla voi olla haasteita suomalaisen palvelujärjestelmän hahmottamisessa tai hänen kykynsä sisäistää saamia ohjeita voi olla puutteellinen. Peruuttamattomasta ajanvarauksesta aiheutuvat taloudelliset seuraukset vaikuttavat suoraan myös lasten arkeen ja vaikuttavat kielteisesti lapsen hyvinvointiin perheen taloudellista tilannetta vaikeuttamalla. Näin ollen sosiaali- ja terveysministeriö pitää välttämättömänä, että kunnat ja työvoimaviranomaiset huomioivat tulkkauksulujen perimisen kohtuullisuusarvioinnissa ensisijaisesti lapsen edun, jotta vanhempien haasteista ei aiheudu lapsen asemaa ja oikeuksia heikentäviä seurauksia.

Sosiaali- ja terveysministeriö pitää ehdottoman tärkeänä, että kotoutujia informoidaan hyvissä ajoin ja riittävän selkeästi sekä ymmärrettävästi siitä, että maksu voidaan periä takaisin, mikäli palveluun ei saavuta ilman hyväksyttävää syytä. Sosiaali- ja terveysministeriö pitääkin kannatettavana esityksen pykälämuotoilua, jossa asia on selkeästi ilmaistu.

Alaikäisenä yksin tulleiden tuki (34, 69 §)

Hallituksen esityksen mukaisesti alaikäisenä ilman huoltajaa tulleiden lasten ja nuorten kotoutumislain mukaisen aikuistumisen tuen yläikärajaa laskettaisiin 25 ikävuodesta 23 ikävuoteen vastaavasti kuin lastensuojelun jälkihuollon ikärajaa esitetään laskettavaksi. Sosiaali- ja terveysministeriö katsoo, että muutos on perusteltu ja yhdenmukainen lastensuojelun jälkihuollon ikärajan muutokseen nähden. On todettava, että nykytilanteessa aikuistumisen tuen intensiteetti ja sisältö vaihtelevat alueittain hyvin paljon, joten taloudellisia vaikutuksia on haastavaa arvioida. Mahdollisten säästöjen osalta on myös huomioitava, että hyvinvointialueen on järjestettävä ilman huoltajaa maahan tulleelle lapselle ja nuorelle hänen tarvitsemansa sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut samoin perustein kuin muille kuntalaisille. Muutos näin ollen lisää hyvinvointialueen kustannustaakkaa, kun palveluista maksettavan erityiskorvauksen ajanjaksoa lyhennetään.

Hallituksen esityksessä tuodaan esiin, että aikuistumisen tuki on luonteeltaan subjektiivinen oikeus jo voimassa olevan kotoutumislain perusteella. Lain sanamuoto ei tähän kuitenkaan viittaa toisin kuin vuoden 2025 alusta voimaan tuleva laki. Asia olisi hyvä selventää lakiehdotuksen perusteluissa. Kuten esityksessä on tuotu esiin, lastensuojelun jälkihuollon ikäraja ehdotetaan niin ikään laskettavaksi kahdella vuodella nykyisestä (HE 56/2023 vp). Hyvinvointialueen velvollisuus jatkossa järjestää jälkihuoltoa päättyisi näin viimeistään, kun nuori täyttää 23. Lakiehdotus esitetään tulevaksi voimaan 1.1.2024. Lakiehdotukseen on sisällytetty 6 kuukauden siirtymäaika, mikä tarkoittaa, että jälkihuolto päättyisi vasta 30.6.2024 niillä nuorilla, jotka lain tultua voimaan olisivat 23 tai sitä vanhempia. Siirtymäsäännöksellä halutaan turvata nuorten suunnitelmallinen saattaminen tarpeenmukaisten palveluiden ja etuuksien piiriin. Lisäksi siirtymäsääntelyssä huomioitaisiin ennen lain voimaantuloa annetut hallintopäätökset jälkihuollon tukitoimista. Hyvinvointialueet olisivat näin velvollisia järjestämään jälkihuollon tukitoimet päätöksien mukaisesti, vaikka päätösten mukaiset tukitoimet ulottuisivat pidemmälle kuin ehdotettu siirtymäaika. Lastensuojelun jälkihuolto on luonteeltaan subjektiivinen oikeus ja sen piiristä siirryttäisiin määrärahasidonnaisten palveluiden piiriin.

Kotoutumista edistävän lainsäädäntöesityksen mukainen lakimuutos tulisi voimaan ilman siirtymäaikaa tai porrastusta siltä osin, että myös ennen lakimuutosta voimassa olleen lain aikana aikuistumisen tuen piiriin päässeet nuorten osalta subjektiivinen oikeus tukeen päättyisi 23 ikävuoteen. Sosiaali- ja terveysministeriö pitää siirtymäajan puuttumista jokseenkin ongelmallisena huomioiden, että itsenäistymisen tuki on pääsääntöisesti järjestetty hyvinvointialueen palveluina. Monella hyvinvointialueella ko. asiakasryhmälle tarjottavat palvelut (esim. tuettu asuminen tai tukihenkilötoiminta) on hankittu järjestöiltä tai yksityisiltä palveluntuottajilta, jolloin

hankintasopimuksissa ei ole voitu ottaa huomioon muuttuvaa lainsäädäntöä. Hallituksen esityksessä ja sen perusteluissa ei ole avattu tarkemmin, miksi voimassaolevan kotoutumislain muutokseen ei ole sisällytetty siirtymäsääntelyä. Kuten lastensuojelulainsäädännön muutoksessakin, olisi tämänkin esityksen kohdalla syytä arvioida mahdolliset jo tehdyt hallintopäätökset palveluiden järjestämisestä sekä sopimusratkaisut, joita palveluntuottajien kanssa on tehty. Lisäksi ikärajan nostamisella on välittömiä vaikutuksia asiakasmääriin ja sen myötä hyvinvointialueiden henkilöstöratkaisuihin. Sosiaali- ja terveysministeriö ehdottaa mahdollisuutta erikseen määriteltyyn siirtymäaikaan, jotta hyvinvointialueilla voitaisiin huomioida jo nyt tehdyt hallintopäätökset sekä valmistautua muutokseen palvelutuotannon, -hankinnan ja henkilöstösuunnittelun osalta.

Esityksen luvussa 12 (Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys) ei arvioida itsenäistymisen tuen ikärajan laskua perusoikeuksien heikentämistä koskevien edellytysten valossa. Sosiaali- ja terveysministeriö jättää työ- ja elinkeinoministeriön harkittavaksi, tulisiko arviointia tältä osin tehdä huomioiden muun muassa se, että vuoden 2025 voimaantuleva uusi kotoutumislaki on jo vahvistettu tulevaksi voimaan ja laissa tuki on kirjoitettu subjektiivisen oikeuden muotoon.

Pakolaisten vastaanotto (44 §)

Kotoutumisen edistämisestä annetun ja vuoden 2025 alusta voimaan tulevan lain (681/2023) 44 §:ssä säädetään siitä, että kunta vastaa kuntapaikalle ohjattavan vastaanottamiseen liittyvistä tehtävistä siltä osin kuin ne eivät ole sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä. Säännöstä esitetään muutettavaksi lisäämällä sosiaali- ja terveydenhuollon tehtävien eteen sanat *hyvinvointialueen vastuulla olevia*. Tämän hyvin teknisluontoisen muutoksen kautta on esitetty muutoksia pykälän yksityiskohtaisiin perusteluihin.

Pykälän säätämiseen johtaneen hallituksen esityksen (HE 208/2022 vp) perusteluissa on todettu, että kunta vastaisi vastaanottamiseen liittyvistä tehtävistä siltä osin, kun ne eivät ole sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, joista vastaa hyvinvointialue. Esityksen perusteluissa on kerrottu laajasti ja yksityiskohtaisesti mm. asunnon kalustamisesta, käyttötavaroiden hankkimisesta sekä kiintiöpakolaisen noutamisesta lento- ja juna-asemilta ja kuinka kunnan palveluksessa olevat henkilöt auttavat näissä tehtävissä. Esityksen tavoitteena oli korostaa kunnan roolia. Toisaalta hallituksen esityksessä tuotiin esiin, että hankintojen kustannukset katetaan usein henkilön saamasta etuudesta, eli toimeentulotuesta.

Käsittelyssä olevassa esityksessä perusteluissa todetaan seuraavaa: *”Täten hyvinvointialueen tulisi hakea lähtökohtaisesti kaikille kiintiöpakolaisille ja tarvittaessa muille kuntapaikalle ohjattaville etukäteen toimeentulotukipäätös, jolla hyvinvointialue voisi hankkia asuntoon valmiiksi välttämättömiä tavaroita ja esimerkiksi ruokaa ensimmäisille päiville varten hankitaan ennen kuin henkilö saapuu Suomeen. Tällä on vaikutusta myös perustoimeentulotukipäätöksiä tekevään Kansaneläkelaitokseen. Tarkoitus on kuitenkin maahanmuuttajan omaa vastuuta korostavan hallitusohjelmakirjauksen mukaisesti, että kuntapaikalle ohjattu henkilö kalustaa asunnon ja hankkii tarvitsemansa käyttötavarat pääasiassa itse. Kunnan ja hyvinvointialueen yhteistyö on välttämätöntä ja päällekkäistä työtä tulee välttää.”* STM:llä ei ole huomauttamista edellä mainittuun perustelutekstiin. Keskeistä on viranomaisten välinen yhteistyö ja siitä sopiminen sekä toimeenpanijoiden ohjeistaminen.

Hallituksen esityksessä mainitaan toistuvasti ”kaupassa käynnin avustaminen”, johon liittyviä tehtäviä ollaan ehdotuksessa siirtämässä hyvinvointialueen vastuulle. Sosiaalihuoltolain (1301/2014) 11 §:n mukaan hyvinvointialueella on järjestämisvastuu niihin sosiaalipalveluihin, jotka liittyvät mm. jokapäiväisestä elämästä selviytymisen tukemiseen. ”Kaupassa käyminen” tai

”asuinhuoneiston välttämättömien käyttötarvikkeiden hankkiminen” yksittäisenä tekemisenä/asiana voidaan arvioida olevan osa sellaisia tavanomaisia elämän toimintoja, joilla tarkoitetaan päivittäin tai säännöllisesti toistuvia tavallisia jokapäiväiseen elämään kuuluvia toimia, kuten itsestään huolehtiminen, kotona suoriutuminen, liikkuminen, koulutus, työ, kommunikointi, sosiaaliset vuorovaikutussuhteet ja yhteisöllisyys sekä koulunkäynti, oppiminen ja tiedon soveltaminen ovat. Tarvetta vastaavan tuen tulisi perustua henkilön omien kykyjen ja voimavarojen tunnistamiseen ja mahdollistaa henkilön mahdollisimman itsenäisen ja omaehtoinen toiminta. Sosiaali- ja terveysministeriö näkee positiivisena, että kuntien ja hyvinvointialueiden työnjakoa ja vastuita kotoutumisessa edelleen selkeytetään. On perusteltua, että hyvinvointialueen vastuulle kuuluu myös kotoutuja-asiakkaiden osalta tuen järjestäminen sellaisiin välttämättömiin jokapäiväisestä elämästä selviytymisen tarpeisiin, jotka sosiaalihuoltolain mukaan kuuluvat hyvinvointialueen järjestämisvelvollisuuteen kaikkien muidenkin tuen tarpeessa olevien asukkaiden osalta.

On selvää, että erityisesti hyvin erilaisista olosuhteista Suomeen tulleilla maahanmuuttajilla, kuten pakolaisilla, voi olla erityisesti maahantulon alkuvaiheessa näihin jokapäiväisestä elämästä selviytymiseen liittyviä erityisiä tarpeita huomattavasti enemmän kuin muulla väestöllä. Sosiaali- ja terveysministeriö haluaakin kiinnittää huomiota siihen, että hyvinvointialueet ja kunnat ovat juuri äskettäin tarkentaneet keskinäistä työn ja resurssien jakoaan hyvinvointialueiden toiminnan käynnistyttyä vuoden 2023 alussa. Kotoutumiseen liittyviä resurssijakoja tehtiin hyväksytyyn kotoutumislain (681/2023) nojalla, jonka mukaisesti kuntiin jäi sellaisia kotoutumista edistävää työtä tehneitä henkilöstöresursseja, jotka tämän tarkennetun ehdotuksen pohjalta kuuluisivatkin hyvinvointialueen palveluihin. Sosiaali- ja terveysministeriö pitää välttämättömänä, että osana ehdotuksen rahoitusvaikutuksia huomioidaan työnjaon selkeyttämisen aiheuttamat resurssitarpeet hyvinvointialueen kotoutumista edistävissä palveluissa.

Muut huomiot

Lapsen edun arviointi

Lapsen oikeuksien yleissopimuksen mukaisesti hallintoviranomaisten ja lainsäädäntöelimien on otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu toimissa, jotka koskevat lapsia. Sosiaali- ja terveysministeriö pitää hyvänä, että hallituksen esityksessä on pohdittu monista näkökulmista ehdotettujen muutosten vaikutuksia lapsiin. Kuitenkin esityksessä esiin tuodut ennakoituvat vaikutukset ovat monilta osin kielteisiä, mitä sosiaali- ja terveysministeriö pitää erityisen huolestuttavana.

Kotona lapsien hoitavien vanhempien kotoutumisen edistäminen ja kotihoidontuki

Sosiaali- ja terveysministeriö pitää tärkeänä esityksen sisältämää lakiehdotusta (60 §) kunnalle myönnettävästä valtionosuudesta kotona lapsia hoitavien vanhempien kotoutumisen edistämiseen. Kunnat voisivat esimerkiksi järjestää kotona lapsia hoitaville vanhemmille soveltuvia osa-aikaisia kotoutumista edistäviä kielikursseja ja muita palveluita, ja niiden toteuttamiseksi esimerkiksi rahoittaa avoimen varhaiskasvatuksen ja kerhotoiminnan kautta lastenhoitoa siltä ajalta, jolloin vanhemmat osallistuisivat kotoutumista edistäviin palveluihin. Sosiaali- ja terveysministeriö kannattaa tätä tavoitetta. On tärkeää, että myös lasta kotona hoitavalle vanhemmalle tarjotaan hänen elämäntilanteeseensa sopivia kotoutumista tukevia palveluita ja edistetään suomalaiseen yhteiskuntaan kiinnittymistä. Sosiaali- ja terveysministeriö korostaa, että näissä kotouttamisen palveluissa on tärkeää tehdä yhteistyötä myös hyvinvointialueen lapsille ja perheille suunnattujen sote-palveluiden kanssa. Samalla STM toteaa, että hyviä käytäntöjä lapsia kotona hoitavien vanhempien aktivoimiseksi on vuodesta 2019 kehitetty esimerkiksi työ- ja elinkeinoministeriön rahoittamassa Perhevapaalta työelämään –hankkeessa, jota koordinoi ja hallinnoi Uudenmaan

elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Lisäksi ajalla v. 2021–2023 toteutetussa, EU-rahoitteisessa Suunta Selkeäksi- hankkeessa kehitettiin yhden vanhemman työllistymiseen liittyviä toimintamalleja. Hanketiedon pohjalta on myös tuotettu materiaalia ja annettu suosituksia sekä pitkällä perhevapailla olevien maahanmuuttajataustaisten, että kantasuomalaisten vanhempien työelämään palaamisen tukemiseksi ja helpottamiseksi. Em. hankkeissa tuotettu tieto, kokemus ja osaaminen olisi hyödyllistä huomioida myös nyt käsillä olevan sääntelyn toimeenpanossa.

Esitysluonnoksessa kotoutumisen edistämisestä annetun lain (681/2023) 84 §:ää esitetään muutettavaksi siten, että Kansaneläkelaitoksen (Kela) tulisi yhdistää Maahanmuuttovirastolta ja Digi- ja väestötietovirastolta maahanmuuttajan kotikunnasta ja oleskeluluvasta saamansa tiedot itsellään oleviin tietoihin kotihoidon tuen saajista. Ehdotetun sääntelyn mukaan Kela toimittaisi kunnalle valmiin listauksen niistä kotihoidon tukea saavista maahanmuuttajista, joille kunnalla olisi lain mukaan velvoite laatia osaamisen ja kotoutumisen palvelutarpeen arviointi.

Kela on hallituksen esityksen valmistelun kuluessa todennut, ettei sillä ole valmista järjestelmää suunniteltuun tarkoitukseen (tietojen yhdistely), ja em. järjestelmän suunnittelu- ja kehittämistyö veisi arviolta noin vuoden. Kelassa ei myöskään ole omia resursseja toteuttamiseen, joten työ tulisi ostaa konsulttityönä. Kela on arvioinut, että järjestelmä olisi tällöin kuntien käytössä mahdollisesti loppuvuodesta 2024. Konsulttityön ohella työ vaatisi Kelan omia henkilöstöresursseja.

Sosiaali- ja terveysministeriö katsoo, että kun kotoutumisen valtakunnallisten tietojärjestelmäpalveluiden hanke on jo pitkällä, ja kotoutumisen edistämistä palvelevat tietojärjestelmäpalvelut voidaan ottaa kunnissa käyttöön 1.1.2025 lähtien, ei toisen rinnakkaisen (ts. Kelaan luotavan) tietojärjestelmän luominen ole perusteltua. Kahden rinnakkaisen järjestelmän kehittäminen samaan tarkoitukseen ei liene perusteltua.

Sosiaali- ja terveysministeriö ei pidä edellä ehdotettua 84 §:n muutosta perusteltuna myöskään EU:n tietosuoja-asetuksen valossa: asetuksen 5 artikla edellyttää, että henkilötietoja käytetään vain siihen käyttötarkoitukseen, johon ne on alun perin kerätty. Sosiaali- ja terveysministeriö katsoo em. käyttötarkoitussidonnaisuuden periaatteen edellyttävän, että asiakas etuutta (kotihoidon tuki) hakiessaan tietää, että hänen hakemuksessa antamia tietoja voidaan käyttää myös muuhun tarkoitukseen kuin etuudesta päättämiseen.

Lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa (1128/1996) on säädetty etuuden toimeenpanijana olevan Kelan tietojensaantioikeudesta (23 a §) sekä asiakkaan tietojen luovuttamisesta tiettyihin, yksilöityihin tarkoituksiin (24 §). Kyseisessä laissa ei ole säädetty Kelan oikeudesta käsitellä ja yhdistää kotihoidon tukea saajien tietoja oleskelulupatietoihin. Sosiaali- ja terveysministeriön näkemyksen mukaan tulisi ensinnäkin selvittää, onko ehdotetun kaltainen tietojen kerääminen yhteensopivaa sen tarkoituksen kanssa, jota varten tiedot alun perin kerättiin (etuuden hakeminen),¹ ja, mikäli em. selvityksen perusteella päädytään siihen, että asiakkaan tietojen yhdistäminen on tietosuoja-asetuksen valossa mahdollista, säädettävä itse etuuslaissa (laissa lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta).

¹ Vrt. tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 4 kohta

Yhteys työttömyysturvalakiin

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi työttömyysturvalain 14 luvun 3 a §:ää työmarkkinatuen rahoituksesta. Kotoutumisen edistämisestä annetun lain 2 §:n 2 momentin mukaan lain 5 luvun säännöksiä kuntaan osoittamisesta ja 45, 45 a, 46, 47, 47 a, 48 ja 49 §:n säännöksiä kustannusten korvaamisesta sovelletaan henkilöön, joka saa ulkomaalaislaissa tarkoitettua kansainvälistä suojelua, jolle on hänen haettuaan kansainvälistä suojelua myönnetty oleskelulupa ulkomaalaislain 51, 52 tai 89 §:n perusteella, joka on otettu Suomeen erityisellä humanitaarisella perusteella tai kansainvälisten velvoitteiden täyttämiseksi ulkomaalaislain 93 §:n perusteella, jolle on myönnetty jatkuva oleskelulupa ulkomaalaislain 52 a §:n 2 momentin tai 54 §:n 5 momentin perusteella ja jolle on myönnetty oleskelulupa ulkomaalaislain 110 §:n nojalla ja joka täyttää kotikuntalain (201/1994) 4 §:ssä säädetyt edellytykset.

Kotoutumisen edistämisestä annetun lain 2 §:n 3 momentin mukaan lain 5 luvun ja 45, 45 a, 46, 47, 47 a, 48 ja 49 §:n säännöksiä sovelletaan lisäksi 2 momentissa tarkoitettun henkilön perheenjäsenen tai muuhun omaiseen, jos tällä on ollut perheside 2 momentissa tarkoitettuun henkilöön ennen tämän Suomeen tuloa.

Työttömyysturvalain 14 luvun 3 a §:n 4 momentin 1 kohdan mukaan työmarkkinatuki, joka maksetaan kotoutumisen edistämisestä annetun lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle, rahoitetaan valtion varoista eikä henkilölle maksettua työttömyysetuutta lasketa mukaan työttömyysetuuspäiviin kolmen vuoden ajalta ensimmäisestä kotikuntamerkinnästä lukien, jos kyse on mainitun lain 2 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettusta henkilöstä. Mainitussa työttömyysturvalain momentissa viitataan voimassa olevaan lakiin kotoutumisen edistämisestä.

Vuoden 2025 alusta voimaan tulevan kotoutumisen edistämisestä annetun lain 2 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään vastaavasti kuin voimassa olevan lain 2 §:n 2 ja 3 momentissa.

Työttömyysturvalain 14 luvun 3 a §:n 4 momentin 1 kohdassa olevat säännösviittaukset kotoutumisen edistämisestä annettuun lakiin korjattaisiin vastaamaan vuoden 2025 alusta voimaan tulevaa saman nimistä lakia. Muutos on luonteeltaan tekninen ja välttämätön, jotta työmarkkinatuen rahoitussäännökset toimivat tarkoitettulla tavalla.

VN/8329/2023-STM-75

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: